

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Εταιρείες Ενημέρωσης οφειλετών για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις»

Ι. Εισαγωγικές Παρατηρήσεις

Κύρια στόχευση του φερόμενου προς συζήτηση και ψήφιση Νοσχ υπό τον τίτλο «Εταιρείες Ενημέρωσης οφειλετών για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις» είναι η θέσπιση αρχών συναλλακτικής συμπεριφοράς, κανόνων λειτουργίας και κρατικής εποπτείας επί των Εταιρειών Ενημέρωσης οφειλετών για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις (στο εξής «Εταιρείες Ενημέρωσης»), καθώς και η ρύθμιση των σχέσεων τους με δανειστές και τους οφειλέτες τους (άρθρο 1).

Υπό τον όρο «Εταιρείες Ενημέρωσης οφειλετών για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις» νοούνται, για την εφαρμογή του προτεινόμενου Νοσχ, οι κεφαλαιουχικές εταιρίες με αποκλειστικό καταστατικό σκοπό, αφενός, την εξώδικη ενημέρωση οφειλετών για την ύπαρξη ληξιπρόθεσμων και απαιτητών χρηματικών οφειλών τους έναντι δανειστών, πριν από τη διενέργεια δικαστικών πράξεων και το στάδιο έναρξης της αναγκαστικής εκτέλεσης, και αφετέρου τη διαπραγμάτευση του χρόνου, του τρόπου και των λοιπών όρων αποπληρωμής των οφειλών αυτών, κατ' εντολή και για λογαριασμό των δανειστών. Ως «δανειστές» νοούνται τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία συναλλάσσονται στην αγορά και παρέχουν στους πελάτες τους πίστωση οποιασδήποτε μορφής, όπως πιστωτικά ιδρύματα, ανώνυμες εταιρίες παροχής πιστώσεων, ασφαλιστικές εταιρίες, εταιρίες κοινής ωφέλειας κ.λπ. (άρθρο 3). Επισημαίνεται ότι η ενημέρωση των οφειλετών δεν δύναται να αφορά απαιτήσεις οι οποίες έχουν υποβληθεί σε ρύθμιση ή διακανονισμό που τηρείται ή των οποίων έχει παρέλθει ο χρόνος παραγραφής, ή ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις που απορρέουν από γενικούς όρους συναλλαγών οι οποίοι έχουν κριθεί καταχρηστικοί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις (άρθρα 4 παρ. 6, 5 παρ. 13 και 9 παρ. 3). Σημειώνεται ότι οι Εταιρείες Ενημέρωσης απαγορεύεται να

2

εισπράττουν με οποιονδήποτε τρόπο ληξιπρόθεσμες οφειλές ή να αναθέτουν μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητάς τους σε άλλο νομικό πρόσωπο ή και φυσικό πρόσωπο (άρθρο 4 παρ. 3).

Οι εν λόγω εταιρίες υποχρεούνται να υποβάλουν, πριν από την έναρξη της δραστηριότητάς τους, αίτηση καταχώρισής τους στο «Μητρώο Εταιρειών Ενημέρωσης οφειλετών για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις», η διαχείριση του οποίου ανατίθεται στο Τμήμα Μητρώου που συνιστάται δια του παρόντος στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης. Η καταχώριση αυτή αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την υποβολή δήλωσης έναρξης εργασιών της Εταιρείας Ενημέρωσης στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία, ενώ απαγορεύεται σε δανειστές να συνάπτουν, για τους σκοπούς του παρόντος, σύμβαση με εταιρίες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο Μητρώο. Όσον αφορά τις ήδη υφιστάμενες εταιρίες, υποχρεούνται εντός 2 μηνών από την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης, να καταθέσουν στο Υπουργείο Ανάπτυξης τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την εγγραφή τους στο Μητρώο (άρθρα 4 παρ. 2, 7, 9 παρ. 3, 11 και 12). Επιπλέον, θεσπίζεται υποχρέωση των Εταιρειών Ενημέρωσης να διαθέτουν ελάχιστα ίδια κεφάλαια ύψους 500.000 ευρώ και επαρκή διοικητική και τεχνολογική υποδομή (άρθρο 6 παρ. 1).

Πέραν των ανωτέρω, η άσκηση της δραστηριότητας των Εταιρειών Ενημέρωσης διέπεται από πλαίσιο αρχών. Μεταξύ άλλων, καθορίζονται οι όροι επικοινωνίας των εν λόγω εταιριών με τους οφειλέτες, απαριθμούνται ενδεικτικώς οι απαγορευόμενες –αθέμιτες και παραπλανητικές– πρακτικές (άρθρα 4 παρ. 4, 5 και 6 παρ. 2 και 3) και προβλέπεται υποχρέωση τήρησης του τραπεζικού, επιχειρηματικού και προσωπικού απορρήτου (άρθρα 2 και 8).

Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του προτεινόμενου Νοσχ, επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης χρηματικό πρόστιμο, το ύψος του οποίου κυμαίνεται από 5.000 έως 500.000 ευρώ. Σε περίπτωση υποτροπής, προβλέπεται ο διπλασιασμός του ανώτατου ορίου του προστίμου και η δυνατότητα διαγραφής, προσωρινής ή οριστικής, της Εταιρείας Ενημέρωσης από το Μητρώο. Η επιβολή των ως άνω διοικητικών κυρώσεων είναι ανεξάρτητη από κάθε άλλη αστική, ποινική ή πειθαρχική κύρωση που δύναται να επιβληθεί σε βάρος των Εταιρειών Ενημέρωσης από το παρόν Νοσχ και την κείμενη νομοθεσία (άρθρα 9 παρ. 3 και 10).

Το Νοσχ, τέλος, περιλαμβάνει δύο διατάξεις πέραν του κύριου αντικειμένου του. Η πρώτη αφορά συμπλήρωση των διατάξεων του ν. 2251/1994 περί προστασίας των καταναλωτών (άρθρο 13) και η δεύτερη, τους υπηρετούντες την 1.11.2008 σε όλους τους αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία, οι οποίοι κατά την ημερομηνία εκείνη είχαν συμπληρώσει υπηρεσία 24 μηνών,

μετά από την πρόσληψή τους από το Υπουργείο Πολιτισμού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου (άρθρο 14).

II. Γενικές Παρατηρήσεις

i) Δεδομένου ότι τα άρθρα 13 και 14 του Νοχ ρυθμίζουν ζητήματα πέραν του κυρίου αντικειμένου του πρέπει να προστεθούν στον τίτλο του οι λέξεις: «και άλλες διατάξεις».

ii) Συμφώνως προς την αιτιολογική έκθεση (σελ. 1), βασικός στόχος του προτεινόμενου Νοχ είναι η ρύθμιση της αγοράς των έως τώρα επονομαζόμενων εισπρακτικών εταιρειών, με τη θέσπιση ειδικού κανονιστικού πλαισίου που θέτει τους αναγκαίους όρους και προϋποθέσεις λειτουργίας των εταιριών αυτών, με γνώμονα τη διαφάνεια στις συναλλαγές τους με τους οφειλέτες. Ενόψει των ανωτέρω, και λαμβανομένου υπόψη ότι στο κείμενο του Νοχ δεν καθίσταται σαφές ότι επιβάλλεται η μετατροπή των υφιστάμενων «εισπρακτικών εταιρειών» σε Εταιρείες Ενημέρωσης οφειλετών για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις, θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να προβλεφθεί ρητώς είτε στο άρθρο 1 («Σκοπός») είτε στο άρθρο 2 («Πεδίο εφαρμογής») του Νοχ είτε στις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 12, ότι η τήρηση των διατάξεων του προτεινόμενου Νοχ αφορά και τις εταιρίες οι οποίες λειτουργούν μέχρι σήμερα, με αντικείμενο, δραστηριότητες οι οποίες σχετίζονται με την ενημέρωση οφειλετών και την είσπραξη των σχετικών απαιτήσεων κατ' εντολή και για λογαριασμό των δανειστών.

III. Παρατηρήσεις επί των άρθρων του Νοχ

1. Επί του άρθρου 2

Δεδομένου ότι με το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζεται το νομικό πλαίσιο στο οποίο υπόκεινται οι Εταιρείες Ενημέρωσης κατά τη λειτουργία τους, σκόπιμο θα ήταν να αναδιατυπωθεί ο τίτλος του, ώστε να ανταποκρίνεται ακριβέστερα στο περιεχόμενο των ρυθμίσεων του άρθρου.

2. Επί του άρθρου 4

Προς αποφυγή πιθανών δυσχερειών κατά την εφαρμογή του παρόντος, θα ήταν ίσως χρήσιμο να διευκρινισθεί εάν επιτρέπεται ανάθεση εντολής ενημέρωσης για την ίδια ληξιπρόθεσμη οφειλή σε περισσότερες Εταιρείες Ενημέρωσης.

3. Επί του άρθρου 4 παρ. 2, 5 και 6

Ενόψει του ότι η απαγόρευση σύναψης σύμβασης με Εταιρεία Ενημέρωσης μη εγγεγραμμένη στο Μητρώο του άρθρου 7 του παρόντος Νοχ ρυθμί-

4

ζεται πληρέστερα από το άρθρο 9 παρ. 3 εδ. γ και δ, σκόπιμο θα ήταν να απαλειφθεί το εδ. β της παρ. 2 του άρθρου 4.

Επίσης, η απαγόρευση ανάθεσης εντολής για απαιτήσεις που απορρέουν από καταχρηστικούς γενικούς όρους συναλλαγών ρυθμίζεται πληρέστερα στο άρθρο 9 παρ. 3 εδ. α και β και, ενδεχομένως, θα ήταν σκόπιμο να απαλειφθεί από το εδ. β της παρ. 6 του άρθρου 4.

Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, μάλιστα, θα ήταν ίσως σκόπιμο οι παρ. 5 και 6 του άρθρου 4 να ενσωματωθούν στο άρθρο 9 που αφορά τη σχέση των Εταιρειών Ενημέρωσης με τους δανειστές, με τις αντίστοιχες τροποποιήσεις.

4. Επί του άρθρου 4 παρ. 4 εδ. α.

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι «Πριν από κάθε ενέργεια Ενημέρωσης απαιτείται η από τον δανειστή προς τον οφειλέτη επιβεβαίωση των οφειλών με κάθε διαθέσιμο τρόπο και η ταυτοποίηση του οφειλέτη, καθώς και η ενημέρωσή του για τη διαβίβαση των δεδομένων του στην Εταιρεία». Η ενημέρωση, επομένως, του οφειλέτη από τον δανειστή σχετικώς με τη διαβίβαση των δεδομένων του στην Εταιρεία Ενημέρωσης γίνεται πριν από κάθε εξώδικη ενέργεια στην οποία αυτή προβαίνει, προκειμένου να τον ενημερώσει για την ύπαρξη ληξιπρόθεσμων οφειλών του (βλ. άρθρο 3 περ. 5 του Νσχ).

Σχετικώς σημειώνεται ότι κατ' αυτό τον τρόπο η ενημέρωση του οφειλέτη ενδέχεται να πραγματοποιείται σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο σε σχέση με τον χρόνο διαβίβασης των προσωπικών του δεδομένων από τον δανειστή στην Εταιρεία Ενημέρωσης, εφόσον αυτά θα έχουν πιθανώς διαβιβασθεί στην εν λόγω εταιρία ταυτοχρόνως με την ανάθεση της εντολής ενημέρωσης.

Ενόψει των ανωτέρω, σκόπιμο θα ήταν, ενδεχομένως, να γίνεται η ενημέρωση του οφειλέτη σχετικώς με τη διαβίβαση των προσωπικών του δεδομένων στην Εταιρεία Ενημέρωσης πριν από την ανάθεση ή κατά την ανάθεση της σχετικής εντολής από τον δανειστή στην Εταιρεία Ενημέρωσης και με τρόπο πρόσφορο και σαφή για τον οφειλέτη, συμφώνως και προς το άρθρο 11 του ν. 2472/1997.

5. Επί των άρθρων 4 παρ. 6 και 9 παρ. 3

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ορίζονται οι απαιτήσεις σχετικώς με τις οποίες ο δανειστής δεν επιτρέπεται να αναθέσει εντολή ενημέρωσης σε Εταιρεία Ενημέρωσης, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται όσες έχουν υποβληθεί σε ρύθμιση ή διακανονισμό ή των οποίων έχει παρέλθει ο χρόνος

παραγραφής. Προς αποφυγή τυχόν παρερμηνειών θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να συμπεριληφθούν στις εν λόγω διατάξεις και οι απαιτήσεις για τις οποίες υπάρχει αντιδικία, όπως άλλωστε προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 3 περ. 3.

Περαιτέρω, για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, σημειώνεται ότι στο εδ. β της παρ. 6 του άρθρου 4 και στο εδ. α της παρ. 3 του άρθρου 9 οι λέξεις «καθώς και οι όροι» πρέπει να αντικατασταθούν από τις λέξεις «και σύμφωνα με τους όρους».

6. Επί του άρθρου 6 παρ. 1

Με την προτεινόμενη ρύθμιση θεσπίζεται, μεταξύ άλλων, υποχρέωση των Εταιρειών Ενημέρωσης να διαθέτουν ελάχιστα ίδια κεφάλαια ύψους 500.000 ευρώ. Ο περιορισμός αυτός της ελευθερίας ως προς την άσκηση της επιχειρηματικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας στοχεύει, συμφώνως προς την αιτιολογική έκθεση (επί του άρθρου 6, σελ. 2), στην επίτευξη ενός σοβαρού και επαρκούς υποβάθρου λειτουργίας «το οποίο να βοηθά στην περαιτέρω σωστή ανάπτυξη της αγοράς, και εν τέλει να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο παροχής υπηρεσιών τόσο προς τους δανειστές όσο και προς τους οφειλότες». Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, στο πλαίσιο της αρχής της αναλογικότητας, ο ως άνω περιορισμός πρέπει να είναι πρόσφορος και αναγκαίος για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το Νοσχ σκοπού (βλ., ενδεικτικώς, Π. Δ. Δαγτόγλου, Συνταγματικό Δίκαιο, Ατομικά Δικαιώματα, τ. Β΄, δεύτερη αναθ. έκδ. 2005, σελ. 1153-1155).

7. Επί του άρθρου 10 παρ. 1

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο, το οποίο κυμαίνεται από 5.000 έως 500.000 ευρώ. Δεδομένης της μεγάλης διαφοράς μεταξύ του κατώτατου και του ανώτατου ορίου του προστίμου, θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να διαβαθμίζεται το ύψος του προστίμου αναλόγως προς τη φύση και τη βαρύτητα της παράβασης.

8. Επί του άρθρου 14

Με την προτεινόμενη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα στους υπηρετούντες την 1.11.2008 στον αρχαιολογικό χώρο της Ακροπόλεως καθώς και τους λοιπούς αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία, οι οποίοι κατά την ανωτέρω ημερομηνία είχαν συμπληρώσει υπηρεσία 24 μηνών, μετά από πρόσληψή τους από το Υπουργείο Πολιτισμού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, να παραμείνουν στις ίδιες θέσεις, με όμοια σύμβα-

ση εργασίας, ετήσιας διάρκειας και δυνατότητα παράτασής της για ένα επιπλέον έτος, αποκλειόμενης της αναγνώρισης των ως άνω συμβάσεων ως αορίστου χρόνου.

Τα σχετικά με την πρόσληψη των δημοσίων υπαλλήλων ρυθμίζει το άρθρο 103 του Συντάγματος, όπως αναθεωρήθηκε το 2001.

Όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. ΣτΕ 1253-1259/2006 και ΣτΕ 28-31/2008), με την αναθεώρηση του άρθρου 103 του Συντάγματος το έτος 2001 επιβλήθηκαν στον κοινό νομοθέτη και τη Διοίκηση αυστηροί όροι σχετικώς με την πρόσληψη προσωπικού για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών του Δημοσίου και των άλλων νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα, με σκοπό τη μέγιστη δυνατή διασφάλιση των συνταγματικών αρχών της διαφάνειας, της ισότητας ενώπιον του νόμου και της αξιοκρατίας. Στις διατάξεις του άρθρου 103 παρ. 7 του Συντάγματος υπάγεται τόσο το προσωπικό που συνδέεται με το Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. και τα άλλα ν.π.δ.δ. με υπαλληλική σχέση δημοσίου δικαίου και έχει τη συνταγματική εγγύηση της μονιμότητας, όσο και το προσωπικό που προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για την πλήρωση οργανικών θέσεων συμφώνως προς τις παραγράφους 3 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος.

Περαιτέρω, ο αναθεωρητικός νομοθέτης απαγόρευσε δια της παρ. 8 του άρθρου 103 τη μονιμοποίηση και τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σημειώνεται ότι στις 18.3.1999 συνήφθη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου μεταξύ τριών διεπαγγελματικών οργανώσεων γενικού χαρακτήρα, οι οποίες λειτουργούν σε κοινοτικό επίπεδο ως εκπρόσωποι των «κοινωνικών εταίρων» (εργαζομένων και εργοδοτών), ήτοι της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων (CES), της Ένωσης των Συνομοσπονδιών της Βιομηχανίας και των Εργοδοτών της Ευρώπης (UNICE) και του Ευρωπαϊκού Κέντρου Εργοδοτών και Επιχειρήσεων που παρέχουν δημόσιες υπηρεσίες (CEEP). Η ως άνω συμφωνία πλαίσιο των διεπαγγελματικών οργανώσεων ενσωματώθηκε στην Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28.6.1999 «σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP» (ΕΕ L 175/10.7.1999, σ. 43-48).

Ως σκοπός της συμφωνίας αναφέρεται «α) η βελτίωση της ποιότητας της εργασίας ορισμένου χρόνου με τη διασφάλιση της εφαρμογής της αρχής της μη διάκρισης_ β) η καθιέρωση ενός πλαισίου για να αποτραπεί η κατάχρηση που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή ερ-

γασιακών σχέσεων ορισμένου χρόνου» (ρήτρα 1). Έτσι: «1. Για να αποτραπεί η κατάχρηση που μπορεί να προκύψει από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, τα κράτη μέλη, ύστερα από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, συλλογικές συμβάσεις ή πρακτική ή/και οι κοινωνικοί εταίροι, όταν δεν υπάρχουν ισοδύναμα νομοθετικά μέτρα, για την πρόληψη των καταχρήσεων λαμβάνουν κατά τρόπο που να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες ειδικών τομέων ή/και κατηγοριών εργαζομένων, ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα: α) [ορίζουν] αντικειμενικούς λόγους που να δικαιολογούν την ανανέωση τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας_ β) [καθορίζουν] τη μέγιστη συνολική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου_ γ) [ορίζουν] τον αριθμό των ανανεώσεων τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας. 2. Τα κράτη μέλη ύστερα από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους ή/και οι κοινωνικοί εταίροι καθορίζουν, όταν χρειάζεται, υπό ποιες συνθήκες οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου: α) θεωρούνται "διαδοχικές"_ β) χαρακτηρίζονται συμβάσεις ή σχέσεις αορίστου χρόνου» (ρήτρα 5).

Συμφώνως προς την προαναφερθείσα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι ρυθμίσεις του εθνικού νομοθέτη πρέπει, για να είναι σύμφωνες με τον σκοπό της συμφωνίας πλαισίου, να περιλαμβάνουν ένα τουλάχιστον από τα περιοριστικά μέτρα που υποδεικνύονται στην παρ. 1 της ρήτρας 5 της συμφωνίας πλαισίου για την αποτροπή της κατάχρησης, η οποία είναι δυνατόν να προκύψει από τη σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου (δηλαδή αντικειμενικούς λόγους που να δικαιολογούν την ανανέωση τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας, μέγιστη επιτρεπτή συνολική διάρκειά τους και μέγιστο επιτρεπτό αριθμό ανανεώσεων τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας).

Σημειώνεται ότι ενόψει των ανωτέρω εκδόθηκαν το π.δ. 81/2003 «Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου» (ΦΕΚ Α' 77/2.4.2003), και το π.δ. 164/2004 «Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα» (ΦΕΚ Α' 134/19.7.2004), το οποίο αφορά αποκλειστικώς την εργασία ορισμένου χρόνου στο Δημόσιο και τα άλλα νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα.

Με τις διατάξεις του π.δ./τος 164/2004 (άρθρα 5 και 6) καθορίστηκαν οι περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, η σύναψη μέχρι τριών διαδοχικών συμβάσεων, για ορισμένη χρονική διάρκεια, εφόσον δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται,

όταν οι επόμενες της αρχικής συμβάσεις συνάπτονται για την εξυπηρέτηση ειδικών ομοειδών αναγκών που σχετίζονται ευθέως και αμέσως με τη μορφή ή το είδος της ασκούμενης δραστηριότητας. Θεσπίσθηκε, εξ άλλου, περαιτέρω η δυνατότητα υπέρβασης των ως άνω ορίων για περιπτώσεις ειδικών, από τη φύση και το είδος της εργασίας τους, κατηγοριών εργαζομένων που προβλέπονται ενδεικτικώς από την κείμενη νομοθεσία.

Αθήνα, 27.3.2009

Οι εισηγητές
Δημήτριος Βασιλείου
Γεωργία Μακροπούλου
Ειδικοί επιστημονικοί συνεργάτες

Ο προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Επ. Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Ο προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Αν. Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών